

Čaro letných táborov

*Prečítajte si
na strane 6*

Z obsahu

str. 4

**Spevácky zbor
z Teplickej**

str. 10

**Združenie
Zázračnej medaily**

str. 12

**Správy
zo sveta**

str. 14

**Z púte
do Ríma**

Bratia a sestry,

blíži sa obdobie Veľkej noci, ktorej predchádza 40-dňový pôst. Je to čas, v ktorom môžeme prehodnotiť svoje vnútro a dať mu možnosť dozrieť.

Vo svojom živote sa často stretávame so zaneprázdnením, žijeme pod veľkým tlakom a v strese. Mnohokrát nevieme správne reagovať. Mnohé skúšky prinášajú chvíle malomyselnosti, strácania odvahy, sklamania.

My však máme možnosť stále znova začínať napriek zlyhaniu. Očistiť svoje vnútro a naplniť ho, nanovo si priznať vinu. Toto je boj každého dňa.

S pokáním súvisí pokora a pôst. Jedným z dôvodov, prečo sa postiť, je aj vyjadrenie pokory. Pôstom vyjadrujeme našu pokoru a poníženie uvedením si našej závislosti na Bohu.

Stretávame sa však aj s utrpením, ktorému sa jednoducho nevyhneme. Môžeme ho však urobiť „výkupným“. Ak všetko, čo ma cez deň postretne - či dobré alebo zlé - žijem spolu s Ježišom, všetko toto utrpenie posväcuje mňa a mnohých ďalších ľudí.

Musíme si uvedomiť, že cestou nášho úsilia dosiahnuť Boha je služba človeku, ktorý žije vedľa nás.

Snažme sa mať verný kontakt s Ježišom ako žijúcim, zmŕtvychvstalým Kristom, ktorý mení naše vnútro a postoje. Pod vplyvom našej viery sa zmenia vzťahy medzi ľuďmi. Prosme ho spoločne slovami: „Ujmi sa vedenia môjho života a zmeň ma, aby som bol takým, akým ma chceš mať.“

Toto je zmysel prípravy na Veľkú noc, aby Boh naplnil naše srdce poznaním jeho lásky, ktorú vyliat ukrižovaním svojho syna na nás všetkých.

Prajem vám krásnu Veľkú noc a odvalu nechať sa premieňať.

sestra Libuša

Blahoprajný list z Holandska

Rijswijk, 3. novembra 2009.

Vysokovážená pani Libuša Miháliková,

týmto listom Vám Vincentské spoločenstvo Nizozemska srdečne blahoželá k zvoleniu za prezidentku Vincentského spoločenstva Slovenska. Týmto zvolením ste prebrali funkciu od Magdalény Boledovičovej. Pätnásť rokov pracovala ako prezidentka na znovubudovaní Vincentského spoločenstva od jeho začiatku v roku 1994. Spolu s členmi dovedla Vincentské spoločenstvo do jeho dnešnej podoby.

Z rozhovorov s Magdalénou a ostatnými členmi Národnej rady zistíte, aká bola spolupráca a družba medzi Vincentskými spoločenstvami Slovenska a Nizozemska od začiatku 90-tych rokov do dnes. V 90-tych rokoch to bolo oveľa intenzívnejšie, ako v terajších dňoch, veď Vaše Vincentské spoločenstvo odvtedy už viac a viac stojí na vlastných nohách. Napriek tomu sme aj v júli tohoto roku zorganizovali peňažnú zbierku pre Slovensko a pre rôzne projekty Vašeho Vincentského spoločenstva sme mohli previesť desaťtisíc Euro.

Želáme Vám veľa dobrej spolupráce s konferenciami a členmi vo Vašej krajine a v ostatných krajinách Skupiny Europa 4, ako aj Božie požehnanie pre Vašu prácu.

So srdečným pozdravom, aj pre členov Národnej rady

Hans Schouten
člen Národnej rady
jenjschouten@ziggo.nl

Myšlienky sv. Vincenta de Paul do dnešných dní

Ten, kto podľa nich ticho rozjíma, je i sám pohnutý milosrdenstvom ako veľký a dobrý priateľ ľudí a priateľ Boží.

(sv. Vincent de Paul) - výber z knižičky *Pobádanie milosrdenstvom*

V mene Božom!

Patrime Bohu a jeho Prozreteľnosti. Akonáhle sme spoznali jeho zámery, podriadme sa im.

Pripravené je moje srdce

Môj Bože, neprosím ťa, aby si zo mňa učinil anjela alebo apoštola. Jediné, čo si prajem, je byť stále pohotový prispôbiť sa tvojej vôli a byť pripravený.

Kto trpí - porozumie

Práve vtedy, keď v tvojom živote prevláda utrpenie, Boh chce skrze teba vykonať diela, ktoré by všetci ľudia dohromady neuskutočnili – bez Boha!

Dňa 9. februára 2010 sa stretli konferencie Východ Šaca. Svoje stretnutie začali sv. omšou. Tieto stretnutia konáme každý mesiac po 1. nedeli v mesiaci za prítomnosti nášho duchovného pátra Kristiána Libanta na fare v Šaci.

Začíname svätou omšou, pokračujeme modlitbami a následne riešime problémy našich sociálne slabých rodín. Taktiež musíme dokončiť rekonštrukciu na dome vo Vincentcentre, ktorý bude slúžiť ako dočasný domov pre sociálne odkázaných.

Duchovnú tému: „Kým je Ježiš pre mňa“ - meditáciu zo života sv. Vincenta, kým bol Ježiš pre sv. Vincenta, uviedol p. Kristian Libant.

Konferencia Navštívenia Panny Márie z Malej Idy z grantov z Holandska, formou finančnej výpomoci pomôže rodine s malými deťmi zo Šace v dočasnej zlej finančnej situácii pre onemocnenie žiteľa a rodiny zaplatiť nájomné za mesiac február 2010, taktiež prispeje na rekonštrukciu domu vo Vincentcentre. Pomáhame aj našim starkým v Malej Ide, ktorí žijú sami a pre svoju imobilnosť sa už viacej zdržiavajú len vo svojich domovoch. Určite im dobre padne návšteva ich veriacich z dediny, v niektorých prípadoch aj rodinných príbuzných z našej konferencie.

Konferencie boli informované prezidentkou o dianí SVdP na Slovensku: kolaudácia Domu nádeje v Bratislave - registrácia služby Domov na polceste, o živote v Sociálnom centre Šurany, o spoločnej púti na Staré Hory, ktorú plánuje uskutočniť vincetínska rodina v dňoch 15. až 16. mája 2010 a o možnosti získania 2% podielu z daní.

Konferencie sa dohodli, že budú viesť krížové cesty v pôste. Záverom sa pomodlili korunku Božieho milosrdenstva s pátrom Libantom.

Všetkým vyprosujem Božie požehnanie a ochranu Panny Márie.

Marta Bernátová, predsedníčka
Konf. Navštívenia P. Márie

Stretnutie konferencií Východ

Spevácky zbor

Konferencia Kráľovnej rodiny

O bohatej charitatívnej činnosti Konferencie Kráľovnej rodiny na Teplickej ulici v Bratislave vieme a budeme ju predstavovať čitateľom postupne.

Dnes Vás chceme oboznámiť s jej kultúrnou zložkou, so speváckym zborom Kráľovnej rodiny pri kostole Kráľovnej rodiny, na ktorého vzniku, rozvoji a aktívnom účinkovaní má veľkú zásluhu direktorka zboru pani prof. Júlia Zúbková (na hornej fotografii tretia zľava).

História zboru, v ktorom účinkujú členovia Konferencie Kráľovnej rodiny, začala krátko po 25. septembri 1999, keď bol

vysvätený chrám Kráľovnej rodiny na Teplickej ulici v Bratislave. Ďalej už citujeme direktorku zboru, pani profesorku Júliu Zúbkovú,

ktorá stála pri jeho zrode.

Názov „Spevokol Kráľovnej rodiny“ bolo prianím všetkých členov zboru. Hoci bolo len niekoľko týždňov

pred Vianocami roku 1999, rozhodli sme sa pre toto krásne obdobie navodiť slávnostnú atmosféru vzácného očakávania narodenie dieťaťa priliehavými vianočnými piesňami a koledami. Vtedajší správca farnosti vdp. ThLic. Juraj Augustín nám vyjadril pochvalné uznanie, posilnil naše snahy a dodal odvalu pre ďalšie naše úsilie.

Neskôr pribudli ďalší veriaci, ctitelia spevu, hlavne z radov mužov, takže bolo možné naštudovať aj štvorhlasné skladby našich a svetových skladateľov. Spoločným úsilím bolo možné udržať hodnotné a náboženské tradície, ku ktorým sa hrdo hlásime.

V tom čase som v mojom rodisku v Devínskej Novej Vsi šiesty rok viedla spevokol „Nádej“, ktorého repertoár

spevný, či scénicky bol totožný, čiže duchovno-spoločenský. Oprávňovala ma k tomu moja 16-ročná prax v profesionálnom speváckom telese novozaloženej operety „Nová scéna“ v Bratislave. Odborné 6-ročné štúdium na štátnom konzervatóriu a 32-ročná prax v umeleckom školstve. Umeleckú školu (v tom čase LŠU) som založila v roku 1968 v Devínskej Novej Vsi, neskôr v Bratislave Dúbravka-Záluhy, v Lamáci a Devíne. 13 rokov som ju viedla ako riaditeľka. Vyučovala som sólový a zborový spev. Keďže som ako organistka hrávala aj v kostole Ducha svätého v Devínskej Novej Vsi a pri cirkevnom sobáši mojej dospeljej dcéry, bola som z funkcie riaditeľky odvolaná. Ďalších 19 rokov som pôsobila na škole ako učiteľka a viedla spevácke zbory a sólový spev.

Pre laické neprofesionálne zbory uvádzame vhodný repertoár duchovných skladieb a piesní na slávenie eucharistickej obety. Hlavne v období Vianoc, Veľkej noci, Turíc, mariánskych sviatkov a iných významných duchovných slávností.

Sakrálné spevné hry pod názvom „Vianoce, ste darom všetkých krás“ uvádzame vo vianočnom období a „Pašie“ v štyroch obrazoch vo veľkonočnom období. Ľudové a národné spevné hry prezentujeme na Fašiangu

a ku sviatku matiek.

Veľmi vďačné a milé privítanie nám vždy prejavia naši dôchodcovia v Rači a na Pažitkovej ulici, ktorých našim spevom a láskavým slovom pozdravíme a rozveselíme, tak ako je napísané v Písme svätom „Milujte sa navzájom, tak ako som ja vás miloval...“

Niekoľkokrát sme účinkovali aj v Bratislavských chrámoch, v Devínskej Novej Vsi, navštívili sme aj pútnické miesta, vždy s vhodným a výstižným programom. Predovšetkým tu bola vždy dominujúca svätá omša.

Sme si vedomí, že naše srdečné pozdravy formou priliehavých programov zostanú v srdciach našich veriacich poslucháčov a láska k duchovnému umeniu v nich nikdy nevyhasne.

direktorka zboru, prof. Júlia Zubková

Čo k tomu dodať? Iba ak to, že členovia Konferencie Kráľovnej rodiny sú tiež členmi tohto speváckeho zboru a všetkých Vás srdečne pozývajú na ich spevácke a divadelné vystúpenia.

Ďakovný list z Holandska odchádzajúcej prezidentke

Vážená a milá Magdaléna Boledovičová,

Rijswijk, 29. októbra 2009

dňa 10. októbra 2009 prebehla na Slovensku pozoruhodná schôdza Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku, veď nebola len zvlolená za novú prezidentku Mgr. Ing. Libuša Miháliková, ale aj Ty, Magdaléna Boledovičová, si z postu prezidentky odstúpila.

Aj my v Nizozemsku sme Ti veľmi povďační za Tvoju veľkú angažovanosť a Tvoje inšpirácie pre Vincentské spoločenstvo na Slovensku. Ako prezidentka si bola pri tom od začiatku a poskytovala si účinné riadenie pri budovaní Vincentského spoločenstva, udržala si jeho smerovanie, mnohým členom a konferenciám si v najrôznejších situáciách pomáhala pri začiatku. Medzi členmi a konferenciami si bola nekonečne tvorivá a inšpirujúca, s vierou v Boha, presvedčená o význame Vincentského spoločenstva, ako aj o práci pre chudobných a ľudí v núdzi.

Cítíme sa šťastní, že sme mohli v týchto rokoch s Tebou spolupracovať a vidieť pokrok, ktorý si dosiahla s malými aktivitami, s novými členmi, s novými skupinami, ale aj s očividne väčšími projektami pre pomoc mnohým ľuďom v ťažkých situáciách – ako napr. projekty Dom nádeje, Fidiúcia, projekty s väzňami, s deťmi a s mladými ľuďmi.

Sme si vedomí toho, že s Tebou pracovali na tom aj mnohí ďalší ľudia, ale Tvoj a aj náš priateľ Felix Virsik bol pri tom celkom iste veľmi dôležitý.

Dúfame, že sa s radosťou obzrieš dozadu na tých pätnásť ťažkých, ale určite aj radostných rokov, že budeš aj naďalej spolupracovať s Vincentským spoločenstvom v Leviciach, prípadne aj na národnej úrovni.

Príjmi od nás tu v Nizozemsku naše veľmi srdečné poďakovanie za všetko, čo si pre Vincentské spoločenstvo urobila, vďaka za spoluprácu. Spolu s Tvojimi vincentskými priateľmi na Slovensku Ti prajeme do budúcnosti veľa požehnaní.

So srdečným pozdravom Vincentské spoločenstvo Nizozemska

Hans Schouten, člen Národnej rady

Berry Link, predseda Národnej rady

Konferencia sv. Cecílie Bratislava

Jednou z konferencií, ktoré pôsobia v Bratislave je Konferencia sv. Cecílie, zložená prevažne z členiek s pedagogickým pôsobením na školách. Konferenciu tvorí predsedníčka konferencie a členovia: Martina Stankovičová a Zuzana Dlhošová, Monika Janetová, Felix Virsik, Jana Anderle, Beáta Mašindová, Adriana Miklová a Elena Gáborová.

Činnosť konferencie je zameraná na pôsobenie a vcítanie sa do života detí so slabším sociálnym postavením. Pre ne sa aktivizuje konferencia v hľadaní spôsobu ako im pomôcť formou príspevku na oblečenie, úhrady stravy v družine, pomoci počas prázdnin, organizovania letného tábora. Cieľom je, aby deti zažili motivačný zážitok spojený s evanjelizáciou.

Okrem toho konferencia vypomáha formou úhrady

poštovného na zasielanie balíkov pre chudobné rodiny.

Leto 2009 - Stroskotanci na ostrove - ukážka z letného tábora

Už niekoľko rokov jednou z hlavných činností Konferencie sv. Cecílie počas letných prázdnin je organizovanie letných táborov pre deti zo Spojenej školy sv. Vincenta de Paul v Bratislave.

Tieto tábory majú svo-

ju rôznorodú históriu. V začiatkoch reagovali na potreby detí v našej lokalite zlepšiť v hovorenej forme cudzí jazyk, ktorým sa komunikuje u našich susedov.

Niekoľko rokov boli tieto tábory organizované v spolupráci s nemeckými lektormi. Jeden rok sa tábor konal v dvoch farnostiach vo Viedni.

Od roku 2004 ho naša konferencia organizuje každoročne tematicky

a cieľovou skupinou sú deti z viacpočetných a sociálne slabších rodín.

Posledné leto v čase od 11. do 18. júla, vďaka príspevku rodičov a sponzorov z Holandska, 32 detí trávilo nádherné chvíle prázdnin v rekreačnej chate Mária na Králikoch. Témou tábora boli „**Stroskotanci na ostrove**“. Sestry z konferencie sv. Cecílie zabezpečovali chod tábora – materiálno-technické vybavenie, nákupy, stravovanie, upratovanie, zdra-

votnícku službu.

Bohatý a rôznorodý program celého pobytu, ktorý dotváral obraz „Stroskotancov na ostrove“ už niekoľkokrát pripravovala štvorica animátoriek, študentiek pedagogickej fakulty v Prešove. Všetky detské aktivity, denné aj nočné (napr. hľadanie potravy, zbieranie lesných plodov, celodenné kúpanie, zhromažďovanie nevyhnutného materiálu z lesa, táborový oheň, udržiavanie kondície v rôznych súťažiach, kráčanie za svetlom v noci atď.) mali jeden cieľ: v detských srdciach prebúdzat' vedomie, že aj v živote každý deň stroskotávame, že často sme na pustom ostrove a svetlom v diaľke, záchranou loďou na ostrove je Kristus, pomocnou rukou, dvíhajúcou z vody na palubu, je modlitba a sviatosť, čo bolo jasné pri spoločných modlitbách, svätých spovediach a večerných svätých omšiach, ktoré slúžil páter na chate Mária.

A hoci bezprostredne po skončení tábora pocíťujeme veľkú únavu a máme chuť „kapitolu detských táborov“ ukončiť, s odstupom času a po veľmi pozitívnej odozve u detí nadobúdame istotu, že aj keď sme unavení a nevládžeme, Boh nás uschopňuje nájsť v sebe silu a schopnosť pracovať s mladými a pre mladých, uvedomujúc si so sv. Pavlom, ktorý v jednom z listov píše: „Stačí ti moja milosť, pretože moja sila sa prejavuje v slabosti.“

V konečnej miere chceme poďakovať našim holandským partnerom za poskytnutý príspevok, sponzorom tábora, učiteľkám, dobrovoľníkom z pedagogickej fakulty, animátorom tábora a všetkým, ktorí sa v plnej miere, bez náhrady mzdy podieľali na tábore.

Konferencia sv. Cecílie

Odpoveď do Holandska

Vážený predseda Národnej rady Berry Link, milý Hans a vincentínska rodina.

Dostala som od Vás krásny ďakovný list za moju 15-ročnú službu prezidentky na Slovensku. Priznám sa, že ma list milo prekvapil. Sú v ňom hlboké slová, ktoré ma nielen potešili, ale aj dojali. Z týchto slov cítiť lásku, úprimnosť a radosť z činnosti Spolku sv. Vincenta na Slovensku.

Do služby ma povolal Boh a ja som len plnila Jeho vôľu. Toto poslanie by som ale bez pomoci našich členov, napríklad brata Felixa Víršika a neskôr ďalších, nebola zvládla. Odštartovaním pre nás boli Európske a neskôr aj celosvetové stretnutia.

Družobná pomoc holandského Spolku od roku 1995 znamenala a aj dodnes znamená neoddeliteľnú pomoc pre Slovensko. Patria sem spoločné stretnutia našich krajín, ktoré boli pre mňa osobne obohacujúce. S radosťou spomínam na stretnutia v Den Haagu, Rotterdame, ale aj na stretnutia u nás na Slovensku. Ďalšou pomocou je finančná podpora projektov, ktorá sa odzrkadlila v pomoci pre našich núdznych. Často počúvam od nich takéto slová: „Čo by sme robili, keby sme nemali vás, keby nebol Spolok, čo by s nami bolo?“ Vtedy myslím na Vás v Holandsku a ďakujem za tých šľachetných ľudí, ktorí sa vedú podeliť so svojimi financiami. Ďakujem aj za podporu väčších projektov, a to Domu nádeje, Fidúcie a Šace.

Nikdy nezabudnem na krásne Holandsko, na tú nekonečnú rovinu, na more... Ďakujem za Teba, Hans, za Antoanet, na ktorú často myslím a nosím ju v srdci. Ďakujem za Miriam, Alfonza a za všetkých dobrých, srdečných, obetavých členov vincentínskej rodiny v Holandsku, ktorých som spoznala vďaka Spolku. Som Vám za všetko nesmierne vďačná. Prajem Vám, aby Boh žehnal vincentínskej rodine a celej Vašej krajine.

V milosrdnej láske sv. Vincenta a bl. Frederika Ozanama

Magdaléna Boledovičová

Svätý Vincent de Paul

Muž pobádaný milosrdenstvom.

Krátka biografia

Vincent de Paul bol Francúz z Pouy, dedinky pri Daxe v gaskonských Landes neďaleko Pyrenej. Kraj bol bohatý na močariny a zradné trasoviská, pokryté rastlinstvom typickým pre Landy.

Vincent mal päť súrodencov. Narodil sa tretí v poradí a po ňom prišlo na svet ešte troje detí. Šesť detí v rodine nebolo na tie časy príliš veľa. Rodina bývala skromne, ale podľa samého Vincenta *mohla vďaka svojej práci „žiť poctivo a slušne, primerane svojmu postaveniu“ a mohla tiež plniť Boží príkaz „získavať každodenný chlieb v pote tváre“.*

Vincent sa veľmi skoro stal pastierom. Pásol ovce, kravy a ošípané, sám zdôrazňoval zvlášť tú poslednú úlohu. Rodičia boli nábožní, a preto niet divu, že u Vincenta, vychovaného v takejto atmosfére, sa skoro začala prejavovať múdra, solídna zbožnosť. Svedkovia, ktorých sa na Abellyho podnet pýtali, spomínali, že keď ako dieťa chodil do mlyna, často po ceste rozvážoval

Podľa prvého Vincentovho životopisca Ľudovíta Abellyho, sa dátum narodenia sv. Vincenta traduje na Veľkonočný utorok 24. apríla 1576. V roku 1922 P. Peter Coste uverejnil dokumentmi dobre podloženú štúdiu s prekvapujúcim názvom: *O skutočnom dátume narodenia sv. Vincenta de Paul*. Uvádza v nej, že napriek tradičnému presvedčeniu sa Vincent de Paul nenarodil roku 1576, ale o päť rokov neskôr, roku 1581. Costova argumentácia sa opiera o slová samého Vincenta, ktorý sa počas tridsiatich rokov dvanásť rás vyslovil na tému vlastného veku. Všetky tieto svedectvá zhodne označujú rok 1581 ako dátum jeho narodenia.

vrečko s múkou a rozdával ju po hrstiach chudobným, ktorých stretol, za čo ho otec, „šľachetný človek, vôbec nekarhal“. Inokedy sa s nimi zasa delil o chlieb zo svojej pastierskej torby. Raz sa dokonca stalo, že usporených tridsať soldov – čo vzhľadom na jeho vek a kraj, kde bolo peňazí málo, bol dosť veľký obnos – dal istému chudákovi, pretože ako sa mu zdalo, veľmi to potreboval.

U Vincenta sú vidieť znaky skorej svätosti, predpovede významného poslania budúceho apoštola milosrdenstva. S istotou vieme povedať, že mladý Vincent sa odlišoval od svojich bratov a kamarátov otvorenosťou ducha, živosťou a bystrosťou inteligencie. Preto sa jeho otec rozhodol poslať ho do škôl.

V roku 1594 stojí Vincent pred bránou františkánskeho kláštora v meste Dax, kde začína svoje štúdiá a v roku 1596 prijíma 20. decembra v Bidache tonzúru a nižšie svätenia. V nasledujúcom roku začal svoje štúdiá na univerzite. Za kňaza bol vysvätený 23. septembra roku 1600.

Ako vidno z jeho neskoršieho života, kňazskú cestu mu ukázal sám Boh.

Ale či bola aj cestou povolania, ktoré sám Vincent vnútorne cítil? Na začiatku u Vincenta dominovali rôzne motívy. Keď pochopil hĺbku kňazského stavu, začína sa u neho proces obrátenia. Vincentovo vnútorné obrátenie podnecuje jeho osobné povolanie. Rodí sa nový a definitívny projekt života. Venuje sa preukazovaniu milosrdenstva, navštevuje chorých, potešuje utrápených, dáva almužny. U zámožných ľudí vie prebúdať štedrosť, ktorú využíva na prospech núdzných.

S ešte väčším nadšením sa začína starať o duchovné potreby svojich farníkov. Nadšene káže, napomína blúdiacich, dodáva odvalu malomyseľným, koná ľudové misie. Jeho aktivity zahrňovali všetky oblasti. Keď zakladal Bratstvo v Mâcone, všetci sa z neho smiali a na uliciach na neho ukazovali prstom. Keď však bratstvo začalo konať v prospech chudobných, všetci plakali od radosti. Mestskí úradníci ho zahrňovali toľkými prejavmi úcty, že to nemohol zniesť a musel tajne odísť, aby sa vyhol potlesku.

Vincent bol človekom, ktorý sa vedome cvičil v po-

kore. Hovorí: *„Niet ničoho, o čo by nám mohlo ísť viac ako o Božiu česť a Božiu vôľu. Nič nežnejšieho, než myšlienka na jeho dobrotu a záľubu. Nič silnejšieho, než Jeho slovo. Pre Boha, ktorý ma miluje, sa chcem pokorovať a milovať svoje poníženie. Pokora plodí lásku.“*

Vincentská mystika, ktorú sv. Vincent zanechal svojim nasledovníkom v sebe zjednocuje činnosť s kontempláciou. Alebo inými slovami môžeme vyjadriť to, čo nám sv. Vincent odporúča: *„byť kontemplatívnymi v činnosti“* – *„Naša láska k blížnemu má byť taká, že v milovanej osobe nevidíme nič okrem Boha. Má to byť láska pevne zakotvená, zameraná a celkom pripravená pre Boha.“* Sv. Vincent je nám tým pravým vzorom.

Keď zomrel, všetci boli presvedčení, že zomrel svätec. Biskupi, kardináli, aristokrati, jednoduchý ľud, králi aj žobráci sa predhánali v ospevaní jeho mimoriadnych cností.

V beatifikačnom procese vystúpilo 299 svedkov. Dňa 21. augusta 1729 ho Benedikt XIII. zapísal do zoznamu blahoslavených. Kanonizácia sv. Vincenta sa konala 16. júla 1737.

PÔST

Popolcová streda, štyridsaťdňové pôstne obdobie, Veľký piatok, každý piatok... dni pôstu. Pôst v náboženskej praxi súčasných kresťanov sa ocitol akoby v kríze. Koľkí a ako vytrvalo sa dnes dokážu postiť kvôli zdraviu alebo štíhlej línii. Iní pôstom alebo hladovkami bojujú proti nespravodlivostiam alebo kvôli iným ideálom. Je to pre nás výzva, aby sme si prehľadali poznanie o hlbokom zmysle a nadčasovej aktuálnosti pôstu, aby sa takto očistený pôst stal opäť súčasťou nášho kresťanského života.

PRIRODZENÝ VÝZNAM PÔSTU

Eudské telo a duša tvoria jednotu, a preto i tomu, kto sa postí z vyslovene duchovných dôvodov, pôst prináša ovocie aj pre jeho zdravotný stav. Ovocie samozrejme prináša pri určitej pravidelnosti a zdravej postupnosti.

VÝZNAM A ZÁKLADNÉ VLASTNOSTI KREŠŤANSKY CHÁPANÉHO PÔSTU

Pôst je považovaný za privilegovaný okamih milosti, schopný posilňovať cnosti, vzbudzovať modlitbu, je zdrojom pokoja, učiteľom odpútanosti a predchodcom všetkých dobrých vlastností: ale predovšetkým pomáha človeku otvoriť sa pre iný pokrm, ktorým je plnenie Božej vôle. Je úzko spojený s modlitbou, vedie k zmene života. Pôst oslobodzuje životnú silu od závislosti od jedla a ukazuje, že Boh je ten, kto skutočne udržiava náš život.

PÔST AKO PREJAV LÁSKY

Láska sa živí obetou, hovorí stará zásada. Keď sa nám pokazí žalúdok, trochu hladu obyčajne prinavráti chuť do jedla. Keď sa z nás vytratí láska, práve obeta ju najrýchlejšie oživí. Niečo sa zriecť, urobiť niečo, na čo nemám chuť a urobiť to ako prejav lásky k Bohu, ako prosbu, ako obeť za niekoho, koho mám rád, nám okrem praktického účinku pomáha rásť v láske a to je na pôste to najpodstatnejšie.

Voľne spracované A.K.

Stretnutie sociálnej subkomisie

Dňa 2. marca 2010 sa v Ružomberku uskutočnilo stretnutie sociálnej subkomisie na čele s o. biskupom P. Rusnákom, ktorá sa snaží o uvedenie sociálnej časti pastoračného plánu do praxe.

Otec biskup vyzdvihol na prvom mieste vzájomné spoznávanie a spolupracovanie jednotlivých sociálnych organizácií.

Na stretnutí sme rokovali o diecéznych alebo farských sociálnych kluboch (spomínaných v pastoračnom pláne), ktoré by sa mali zakladať v jednotlivých diecézach a ktorých koordinátori by mali mať prehľad

o činnosti, akciách a potrebách jednotlivých farností a mali by vedieť informovať a spájať organizácie. Mali by sa vyzdvihnúť a podporiť tie projekty, ktoré už existujú a nie zbytočne zakladať nové.

Úlohou týchto sociálnych klubov by malo byť: robiť analýzy a informovať, prezentovať sa a formo-

vať spoločné sociálne vedomie.

Na záver vyzdvihol o. biskup Rusnák naše poslanie, ktoré nie je poslaním manažérov, ale je niečím, čo vo svojej podstate vychádza z nášho krstu a nášho srdca - je to poslanie spoznávať, čo by sme chceli vytvoriť a kde by sme chceli pomôcť...

Petra Bajlová

NAŠI JUBILANTI

január - marec 2010

85 rokov:

Jolana Argalášová

* 26.1.1925

konf.: Justín de Jacobis

75 rokov:

Božena Heráková

* 24.2.1935

konf.: Kráľovná pokoja

65 rokov:

Božena Belušárová

* 13.2.1945

konf.: Nanebovzatie

Anna Jánošová

* 25.2.1945

konf.: Kráľovná rodiny

60 rokov:

Viera Lizáková

* 16.1.1950

konf.: Michal Archanjel

Janka Vincová

* 14.3.1950

konf.: Marek Križin

Viera Bernoláková

* 28.3.1950

konf.: Ignác z Loyoly

55 rokov:

Miroslav Popik

* 4.3.1955

konf.: Košickí mučeníci

Eva Polláková

* 22.3.1955

konf.: Kráľovná rodiny

45 rokov:

Milan Matta

* 7.3.1965

konf.: Zeferin Chiménez Malla

35 rokov:

Monika Tusanová

* 2.2.1975

konf.: Klára

Martin Károly

* 5.2.1975

konf.: Michal Archanjel

30 rokov:

Monika Martišová

* 21.2.1980

konf.: Lurdská P. Mária

Blahoželáme!

Združenie Zázračnej medaily

Združenie Zázračnej medaily je verejné združenie veriacich (kňazov, laikov, zasvätených... – môžu sem patriť naozaj všetci: deti, mladí, starí ľudia, rehoľníci i rehoľníčky, kňazi...), ktoré sa zrodilo, aby šírilo veľké poslanstvo zjavení Panny Márie sv. Kataríny Labouré z roku 1830.

Zo začiatku malo Združenie iba miestny charakter. 8. júla 1909 sv. Pius X. schválil Združenie Zázračnej medaily s univerzálnym charakterom pre celú Cirkev. Jeho vedenie zveril generálnemu predstavenému Misijnej Spoločnosti (CM). Dcéry kresťanskej lásky, členovia Misijnej Spoločnosti a všetky vetvy vincentínskej rodiny považujú poslanstvo Zázračnej medaily za niečo vlastné a preto šíria medailu, ale zvlášť Združenie Zázračnej medaily.

Do Združenia je možné patriť dvojakým spôsobom:

1. **všeobecní členovia:** majú jedinou povinnosť - nosiť verne Zázračnú medailu a modliť sa povzdych, ktorý je na medaile: „*Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame!*“ (keďže všetci nosíme Zázračnú medailu, sme tiež pasívnymi členmi tohto Združenia)

2. **aktívni členovia:** tvoria súčasť konkrétnej skupiny Združenia a zaväzujú sa ku konkrétnym duchovným a apoštolským aktivitám. Jednou z aktivít je aj podomová návšteva sochy Panny Márie. Spočíva vo vytvorení niekoľkých skupín rodín, ktoré príjmu sochu Panny Márie podľa vopred určenej dohody. Dĺžku pobytu sochy Panny Márie si určí každá skupina. Panna Mária tak prebýva celý čas v jednej domácnosti. Skupina si menuje svojho Zodpovedného, ktorý sa stará o poradie návštev. Cieľom

Drahí bratia a sestry, dovoľte mi, prosím, informovať vás o ďalšej vetve našej vincentínskej rodiny, o Združení Zázračnej medaily (ZZM), ktorá sa postupne začína šíriť aj v našej krajine. Jej zrod sa datuje od 27.11. 2009, keď otec vizitátor P. Jozef Noga v Košiciach posvätil prvú sochu Panny Márie a odovzdal ju prvej rodine.

V krátkosti si však povieme o pôvode tohto Združenia, jeho poslaní a cieľi, pre ktorý vzniklo v Cirkvi.

už aj na Slovensku...

týchto návštev je: orientovať rodiny smerom k Bohu a urobiť z každej domácnosti malú svätyňu; podporovať modlitbu v rodine, aby sa stala realitou myšlienka, že „rodina, ktorá sa spolu modlí, zostáva jednotná“ a napokon oživiť kresťanský život tých, ktorí ju

prijali do svojho domu.

CIEĽ Združenia: Podporiť a šíriť úctu k Panne Márii, rozdávaním Zázračnej medaily a apoštolátu, ktorý sa vykonáva prostredníctvom „podomových návštev“; snažiť sa o dôkladnú kresťanskú formáciu svojich členov, aby vo svojom rodinnom i sociálnom prostredí plnili zverené poslanie napodobňujúc Máriu ako vzor kresťanského života; upevňovať v členoch ducha sv. Vincenta de Paul, učiac sa od neho úcte k Panne Márii, láske a službe chudobným a núdzným.

V súčasnosti existuje Združenie asi v 30 krajinách. Veľké zastúpenie majú štáty Latinskej a Južnej Ameriky ako napr. Chile, Peru, Mexiko, Honduras, Guatemala, Dominikánska Republika... Združenie funguje aj v Afrike: Kongo, Kamerun, Stredoafrická republika..., v Európe: Španielsko, Portugalsko, Anglicko, Slovinsko, Ukrajina, Poľsko, Rakúsko. Združenie tiež pôsobí v Austrálii a v Ázii. Zástupcovia týchto krajín (kňazi – lazaristi, sestry – DKL, zodpovedné v krajinách za ZZM a laici) sa zúčastnili tretieho medzinárodného stretnutia Združenia Zázračnej medaily. Všetkých účastníkov bolo asi 80. Zo Slovenska sa stretnutia zúčastnili s. Petra Jedličková, DKL a pán doktor Nebesňák z Košíc. Boli pozvaní na stretnutie ako pozorovatelia, keďže u nás Združenie ešte nefungovalo. Okrem spomínaných účastníkov boli prítomní aj členovia Medzinárodnej rady: generálny otec, P. Enrique – poverený generálnym otcom spravovať Združenie na medzinárodnej úrovni; dve sestry – DKL, jeden kňaz - CM. Cieľom stretnutia bola revízia medzinárodných Štatútov, ktoré budú po úprave predložené Svätému Otcovi na schválenie.

V pondelok 16. novembra generálny otec P. Gregory slávnostne otvoril

stretnutie sv. omšou v kaplnke Zjavenia. V homílii, ktorá nadväzovala na čítania v bohoslužbe slova, povedal: „V dnešnom svete sa mnohí ľudia rozhodli opustiť Boha, alebo sú voči nemu ľahostajní, ale my sme podobne ako Izraelský národ pozvaní, aby naše srdce zostalo pevné a verné Pánovi napriek neprajnému prostrediu a aby sme sa stali svedkami Jeho lásky. Snažme sa žiť do hĺbky našu vieru pod ochranou Panny Márie Zázračnej medaily. Slepec z evanjelia tiež zakusoval množstvo prekážok, keď chcel byť verný a vystieral ruku k Ježišovi – nedal sa však odradiť okolím, ktoré ho okrikovalo, aby mlčal, ale ešte hlasnejšie kričal: Ježišu, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou! Keď sa slepcevi vrátil zrak, nasledoval

Ježiša a chválil za to Boha. Aj my sme pozvaní vidieť Božie pôsobenie v našom živote.

Yasmine Cajuste, medzinárodná prezidentka Združenia mariánskej mládeže (ZMM) vo svojom príspevku veľmi výstižne poukázala na vzťah medzi ZZM a ZMM. Združenie Zázračnej medaily vníma tiež ako možnosť naďalej sa angažovať vo vincentínskej rodine pre mladých patriacich do ZMM, ktorí si už založili vlastné rodiny.

Ako veľmi Panna Mária miluje našu Spoločnosť a aký veľký dar sme obsiahli skrze Zázračnú medailu! Veď existuje toľko Spoločností, Kongregácií, rehôľ... a Nebeská Matka si vybrala našu sestru a skrze ňu každú jednu z nás, ale aj každého člena našej

vincentínskej rodiny, aby sme širili medzi ľuďmi posolstvo zverené sv. Kataríne. Nech je za všetko pochválený Pán a nech sa Panna Mária Zázračnej medaily prihovára za každého z nás, aby sme verne žili i širili to, čo nám bolo zverené!

sr. Damiána Poláková, DKL

Jaskyňa sv. Jozefa

Dedinka Mojttín leží v Strážovských vrchoch a je obklopená ich nádherou. Pôvodní obyvatelia sa tu usadili už v roku 1363... Priamo pod touto malebnou dedinkou sa nachádzajú poklady Strážovských vrchov – jaskyne. Všetky si zasluhujú pozornosť, no jediná z nich má výnimočné postavenie.

Kronikár Ján Martiš zaznamenal: „Aby pán farár Štefan Závodník uľahčil Mojttínčanom dochádzku na náboženské obrady do Pružiny (dve hodiny chôdze po strmom lesnom chodníku) kde bol farský kostol, rozhodol sa v roku 1855 vysvätiť jaskyňu v Zraze (nad mlynom Jancu), kde dal postaviť kamenný oltár, anjelikov, obrazy svätcov a sochu Sedembolestnej...“

Je to veľká jaskyňa, ktorá môže pojať 300 až 400 ľudí. Mojttínčania sa

tu schádzali na všetky obrady, ktoré vykonával sám kňaz Závodník. Jaskyňa slúžila ako kostol – celkom výnimočný prípad v cirkevných dejinách Slovenska. Bohoslužby sa tu prestali slúžiť až postavením cirkevnej školy v roku 1860. V nasledujúcom storočí bol ojedinelý skalný chrám úkrytom pre rodiny z Mojttína počas druhej svetovej vojny. Mojttínska jaskyňa sa stala prírodnou pamiatkou v roku 1995.

V roku 2005 tu Spolok svätého Vincenta de Paul na Slovensku a miest-

na Konferencia Panny Márie Lurdskej umiestnili sochu patróna Cirkvi i robotníkov – svätého Jozefa. Tak vznikol pamätník pri príležitosti 150. výročia posvätenia tejto jaskyne. Do

starého jaskynného kostolíka obnovili cestu, aby ľudia mohli v tichosti obdivovať krásu Strážovských vrchov a nechali sa preniknúť tajomnou prítomnosťou Boha.

V súčasnosti sa v jaskyni každoročne okolo sviatku svätého Jozefa slávi svätá omša a pobožnosť k svätému Jozefovi. Krásne zážitky z „túry“ z roku 2004 – k jaskyni sv. Jozefa - si pripomína aj niekoľko členov Spolku sv. Vincenta de Paul na čele s P. Miroslavom Martišom CM – rodákom z dedinky Mojttín: "Na cestu sme sa vydali po modrej turistickej značke smerom do Radotínskej tiesňavy. Asi po 20 minútach sme prišli do doliny ku smerovníku, kde sme odbočili na úzky mierne stúpajúci lesný chodník, ktorý nás doviedol k spomínanej jaskyni sv. Jozefa. Je naozaj impozantná a tajomná..."

Tu sme sa ovlážili čistou prameňitou vodou, posilnili sa duchovne a pokračovali sme v trase cez Hluchú dolinu, lúky nad Zliechovom, cez sedlo Javoriny chodníkom popri vrchnej časti zjazdoviek až späť do Mojttína. Vrátili sme sa asi po piatich hodinách príjemne unavení, šťastní a naplnení obdivom Božej krásy a krásy tamojšej prírody."

Voľne spracované podľa materiálu P. Miroslava Martiša (A.K)

Správy zo sveta

Confeder@tioNews

Povedzte nám o svojich „Vincentínských Vianociach“:

Pošlite nám svoje svedectvo o tom, čo vaša Národná rada alebo konferencia organizuje na Vianoce a budeme radi publikovať tieto informácie, ktoré budú určite inšpirovať Vincenínov sveta pre nadchádzajúce roky!

Ďakujeme vám!

SVdP a formácia

Erich Schmitz, generálny tajomník

Od samého začiatku sa konferencie SVdP neobmedzovali len na poskytovanie formácie pre «mnohých chudobných» (1850), ale formáciu dostávali aj konferencie samé s použitím slov a korešpondencie sv. Vincenta a ďalších katolíckych spisovateľov.

Po 176 rokoch tento zámer zostáva rovnaký. „Je životne dôležité pre Spolok aj naďalej podporovať formáciu svojich členov a funkcionárov. Preto dáva svojim členom príležitosť prehĺbiť ich vlastnú formáciu, aby boli lepšie pripravení pomáhať pri kultúrnom a sociálnom rozvoji tých, ktorým slúžia a ktorí požiadajú o túto pomoc „ (2003)

Mnoho členských krajín Konfederácie vyvinulo formálne programy

pre svojich členov, niekedy s využitím najnovších technológií, niekedy aj prostredníctvom práce profesionálnych spolučlenov.

Všímajúc si pozitívny vplyv týchto formačných metód na prácu našich členov a ich úžitok pre núdznych, Generálna rada Konfederácie rozhodla zriadiť nadáciu BAILLY Lallier, ktorej úlohou je poskytovať formáciu. Tu vám ponúkame krátku informáciu o tejto nadácii:

Nadácia Bailly & Lallier

José - Ramón Díaz Torremocha, XIV generálny prezident

Som čoraz viac presvedčený, že každý človek a najmä vincentíni, ako slúžia chudobným, potrebujú mať svoje sny.

Nič sa nedá urobiť bez toho, aby tomu predchádzalo snívanie o poskytovaní lepších služieb či vytváraní nových spôsobov ako premôcť utrpenie, prekonať utrpenie. Kreativní ľudia, ktorí chcú zlepšiť svoje služby trpiacim, sú vždy rojkovia.

Nadácia BAILLY & Lallier je ovocím jedného sna, ako zlepšiť napredujúci formačný proces, ktorý my všetci vincentíni musíme žiť. Ja sledujem môj sen o videní usporiadaného procesu formácie, bohatého na našich členov po celom svete,

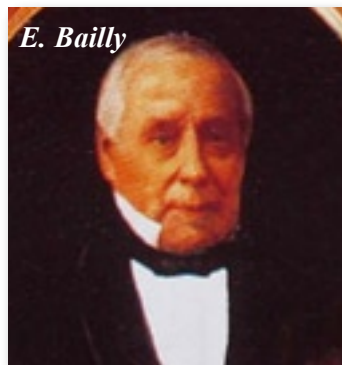
nielen tých v bohatších krajinách, ktorí už dostávajú nejakú formáciu.

Chudobní, koniec koncov, nie sú len tí, ktorým pomáhame, fyzicky, duchovne a morálne. Existuje veľké množstvo chudobnejších vincentínskych členov, ktorí nedostávajú formáciu, ktorú všetci potrebujeme, aby sme mohli poskytovať lepšie služby trpiacim. Nadácia je už naozaj inšpirovanou odpoveďou na túto potrebu, pretože bude prekračovať hranice a slúžiť všetkým vincentínom rovnakým spôsobom. Dostanú excelentnú formáciu, v bohatých či chudobných krajinách, pomáhať trpiacim.

Viem, že to je náročná úloha. Avšak každá významná úloha, každý podnik si vyžaduje úsilie. Prenesenie formácie do všetkých kútov vincentínskeho sveta bude veľkým dielom, o tom niet pochýb. Ale my to dokážeme! Budeme úspešní, lebo neostaneme pri snívaní, ba už sme túto prácu začali, ako tu budete čítať slovami našich bratov a sestier zapojených do nadácie.

Budeme úspešní, lebo naši zakladatelia a náš patrón sv. Vincent de Paul získajú pre nás Máriinu pomoc. Ona ako naša Matka bude orodovať u svojho Syna, ktorý nás povedie na ceste k úspešnému výsledku.

Môžete si byť istí mojimi modlitbami a mojou náklonnosťou k vám všetkým.

Emmanuel Bailly (1794-1861) a François Lallier (1814-1886)

F. Lallier

Sú obzvlášť významnými postavami v histórii Spolku sv. Vincenta de Paul. Boli jednými zo siedmich zakladateľov spoločnosti na jar roku 1833 v Paríži. Podobne ako Ozanam a ich priatelia, Lallier bol mladým študentom práva z vidieka. Bailly, starší muž, spravoval penzión pre študentov. Bol aj vydavateľom a novinárom. Odovzdal im skúsenosť charitatívnej práce a jeho lásky k sv. Vincentovi de Paul (jeden z jeho bratov bol kňazom - lazaristom).

V čase, keď sa malá charitatívna skupina stala oficiálnou a zmenila sa na Spolok (pozostávajúcou z počiatočných 4 konferencií), Bailly sa stal prvým generálnym prezidentom a Lallier prvým generálnym sekretárom. Bailly napísal predhovor k Stanovám, v ktorom vyjadril ducha práce. Lallier, právnik, napísal body Stanov. Tieto Stanovy, upravené až v 60-tych rokoch 20. storočia, sú dodnes neustálym zdrojom inšpirácie pre všetkých členov.

Nadácia Bailly & Lallier spája tieto dve mená k ich počte a k pripomienke svojich hlbokých vzájomných rozmerov, takisto ako aj práce konferencií Spolku sv. Vincenta de Paul.

Ale čo je nadácia?

Matthieu Bréjon de Lavergnée, generálny tajomník nadácie Jean Cherville, zástupca generálneho viceprezidenta pre formáciu

M. Bréjon de Lavergnée

Cieľ Nadácie Bailly & Lallier je jednoduchý a ambiciózny zároveň: rozvinúť spoločnú osvetu medzi 750 000 vincentínmi v takmer 150 krajinách po celom svete. Hoci Spolok sv. Vincenta miestami spolupracuje s inými charitatívnymi organizáciami, naša cesta pomoci bližnému je pre nás príznačná. Je zároveň ľudskou a preto spoločnou pre všetkých ľudí dobrej vôle ako aj katolíckou a preto spoločnou s našimi kresťanskými bratmi a sestrami a vincentínskou, ktorá je naša vlastná.

Nadácia sa tiež pokúša zobrať do úvahy nové formy chudoby a nájsť spôsoby ako s nimi bojovať. Snaží sa povzbudiť laikov k práci v charite, ktorá je jednou zo základných poslání Cirkvi spolu so sviatosťami a vyznávaním Slova ako nám pripomína pápež Benedikt XVI v jeho encyklike Boh je láska.

Štatút nadácie je práve načrtnutý. Vykonal sa porovnávacie štúdie vo francúzskom, španielskom a talianskom práve, aby sa našla najvhodnejšia štruktúra. Ďalším bodom je hľadanie zdrojov pre financovanie. Bližšie povedané, nadácia Bailly & Lallier plánuje vytvoriť formačné programy v prvom rade pre jej nových členov (základná formácia) a tých so zodpovednosťou v Spolku (vyššia formácia). Teda ide o naplnenie potreby, ktorú sme už dlho pociťovali v SVdP. Táto formácia môže

byť následne v úplnosti použitá v krajinách, ktoré žiadnu nemajú. A môže byť doplnkom formačných programov v krajinách, ktoré už majú formáciu.

Je rozdelená do piatich cyklov: Cyklus A (základná vincentínska formácia); B (špeciálna formácia pre členov so zodpovednosťou v Spolku); C (formácia pre úlohy laikov v Cirkvi); D (diskusie a workshopy o laikoch v Cirkvi); E (hľadanie v SVdP a jeho histórii).

Existujú dve úrovne cyklu A: AB (základná formácia, ktorú si musia vykonať všetci vincentíni) a AS (vyššia formácia, formácia do hĺbky pre vincentínov so zodpovednosťou a dlhoročných členov).

Boli kontaktovaní dobrovoľníci na vytvorenie 25 kurzov pre cyklus A. Nadácia má v súčasnosti malý tím učiteľov, ktorý potrebuje viac členov. Ochotní pomocníci sú vítaní!

Nadácia robí nábor

Si členom SSVP.

Máš záujem o formáciu.

Si pripravený podieľať sa na príprave kurzov alebo prekladov alebo pomáhať pri príprave zdrojov pre formáciu (blog na internet, video-konferencia, DVD atď.)

PRÍĎ A PRIDAJ SA!

Prosím kontaktuj generálneho sekretára Nadácie:

Matthieu Brejon de Lavergnée
bdelavergnee@hotmail.com

Alebo generálneho viceprezidenta zodpovedného za medzinárodnú formáciu:

Jean Cherville jean.cherville@wanadoo.fr

Kurzy úrovne AB sú prakticky hotové. Niekoľko kurzov úrovne AS taktiež, najmä tie, ktoré sa týkajú spirituality, sociálnych aktivít Spolku

a systémových zmien. Najdôležitejšie je zabezpečiť sa, že tento projekt, podstatný pre prácu Spolku a jeho budúcnosť, môže byť pripravený rýchlo, aby táto formácia mohla byť daná všetkým vincentínskym členom. Tvrdo pracujeme, aby sme dosiahli tento cieľ.

J. Cherville

Irak: URGENTNÁ VÝZVA:

December bol obzvlášť divokým mesiacom v Iraku, najmä to boli útoky na kresťanov. Pracovníci Spolku sv. Vincenta v tejto krajine požiadali o našu pomoc. Utorok 8. decembra bol čiernym dňom v Bagdade. Medzi mnohými zranenými ľuďmi bol aj brat prezidenta SVdP. Kresťania sú so stupňujúcim sa násilím znova terčom teroristov: v Mosule, kde má SVdP konferenciu, boli výbuchy pred kostolom Najsvätejšieho Srdca Márie a pred kostolom Našej Panej ustavičnej pomoci, kde boli 10 ľudí zabití a 44 ranených. Nemocniciam chýba vybavenie a lieky všetkého druhu. Kresťania boli priamo aj nepriamo zavražďovaní represáliami počas slávenia sviatkov v tomto roku. Ako súčasť kresťanského spoločenstva vás prosíme o uskutočnenie medzinárodnej reťaze modlitieb za pokoj v Iraku.

Apelujeme

na každého z vás v mene vincentínskej lásky a solidarity, aby ste prišli na pomoc biednym po celom svete.

Generálna rada vyvíja všetko úsilie, aby rešpek-

tovala prania jej darcov v každom čase, poukázaním prostriedkov na účely, na ktoré boli darované (pomoc pri katastrofe, nejaká krajina alebo vec atď.) Kvôli tejto požiadavke Generálnej rade veľmi chýbajú prostriedky pre projekty iné ako je pomoc pri katastrofe alebo pre mnohé krajiny, ktoré nedostali špeciálne prostriedky. Je tu len Všeobecný fond solidarity, z ktorého Teritoriálna technická komisia môže financovať projekty po ich zväžení a rozhodnutí o rozdelení prostriedkov.

Bez toho medzinárodná pomoc Generálnej rady zostane obmedzená na poskytovanie pomoci pri prírodných nešťastiach. Tento fond je vážne vyčerpaný, čo znamená, že Technická komisia musí pravidelne odmietať inak exceletné projekty, ktoré by poskytli pomoc mnohým veľmi chudobným bratom a sestrami!

Preto vás povzbudzujeme presmerovať vaše dary do tohto fondu!

A je omnoho krajšie, aj namáhavejšie dávať seba samého, ako dávať svoje veci. Teba chce Boh, nie tvoje veci.

(Sv. Augustín)

Pomôžte nám podporiť Spolok

Vaše príspevky môžete posilať na kanceláriu Konfederácie alebo bankovým prevodom na:

Banque CIC- Paris Bac
2 Bd Raspail 75007 Paris,
France

IBAN^o. FR76 3006 6100
4100 0105 8120 129

SWIFT : CMCIFRPP

Na meno: Confédération Internationale - Société de St Vincent de Paul

Pút' kresťanských združení a hnutí do Ríma

Dňa 13. 2. -18. 2. 2010 sa konala púť k hrobu sv. Cyrila, ktorý organizovala FKI. Mala som veľa povinností, ale povedala som si, že je to pekná príležitosť znova sa dostať do večného mesta...

V sobotu poobede sme sa „nalodili“ do busu, ktorý išiel až z Košíc a vyštartovali v ústrety dobrodružstvám. Po precestovanej noci sme ráno boli v Ríme a prvé, čo sme navštívili, bol Sv. Pavol za hradbami - nádherný chrám, v ktorom sú pozostatky väzenia a okov, kde bol svätý Pavol väznený.

Neskôr sme sa ubytovali v ubytovni Velehrad - u českých saleziánov. Bývali sme 10 minút peši od baziliky sv. Petra a z okna izby som mala nádherný výhľad na jeho kupolu, ktorú postavil Michelangelo. A to sme bývali v tichej uličke, kde za nami bol lesík.

Moje prvé stretnutie s pápežom Benediktom XVI. sa uskutočnilo v deň príchodu, keď sme prišli na námestie sv. Petra a spolu sme sa pomodlili Anjel Pána, v ktorom pozdravil všetkých prítomných z okna

svojej kancelárie. Neskôr sme si prezreli kostoly, v ktorých pôsobil sv. Filip Neri a stretli sme sa s komunitou Slovákov, ktorí v Ríme žijú. Večer sme išli do kostola sv. Klimenta, kde bola omša k sv. Cyrilovi, po nej procesia k jeho prvému hrobu v podzemí a na záver bolo spoločné agapé.

Na druhý deň sme išli na stretnutie s generálnym sekretárom Pápežskej rady pre laikov arcibiskupom Josefom Clemensom, ktorý nám porozprával o činnosti rady a jej prioritách. Boli mu predstavené jednotlivé združenia a hnutia, ktoré sa púte zúčastnili, na stretnutí bol tiež prítomný slovenský veľvyslanec vo Vatikáne.

Nasledujúci deň sme slávnostne oslávili omšu spolu s kardinálom Tomkom v kostole Panny Márie Snežnej a po nej sme sa p. kardinálovi predstavili,

PŮŤ NA STARÉ HORY PRI PRÍLEŽTOSTI ROKU SV. VINCENTA A SV. LUJZY

Vincenínska rodina a Subkomisia pre slávenie jubilea roku sv. Vincenta, pozyva všetkých členov Spolku sv. Vincenta de Paul na púť na Staré Hory v termíne 15. - 16.5.2010.

Začiatok púte bude o 16 30, je možnosť ubytovania v miestnej škole, treba si doniesť karimatku a spacák.

Program púte:

SOBOTA

v kostole:

- 16:30 večery + možnosť spovedania sa,
po chválach: modlitba jubilejného roku
- 17:00 ruženec + májová pobožnosť
- 18:00 sv. omša, celebruje provinciál CM p. Noga
- 19:00 krížová cesta
- 20:00 večera v škole (guláš)
- 21:00 prezentácia jednotlivých vetiev VR
- 22:00 akadémia (muzikál ZMM)
- 23:00 adorácia
- 23:45 spievané litánie k sv. Vincentovi
- 00:00 Eucharistické požehnanie
- vyložená sviatosť do cca 6 :30 rána
- možnosť zapísať sa na nočné bdenie (rozpis po polhodinách)

NEDEĽA

- 06:00 ranné chvály, potom odloženie oltárnej sviatosti
- 07:00 sv. omša v kostole (celebrovať bude miestny p. farár)
- 08:00 káva/čaj v škole, bufetový stánok
- 09:30 ruženec a májová pobožnosť
(ak bude pekne na Studničke, starší: treba si doniesť stoličku)
- 10 :30 sv.omša, celebruje p. biskup Šášik (ak bude pekne na Studničke, ak bude pršať v kostole).

Srdečne pozývame všetkých, ktorí sa chcú duchovne povzbudiť, spoznať sa navzájom, tiež spoznať členov iných vetiev vincenínskej rodiny a načerpať duchovnú silu pre ďalšiu prácu v duchu sv. Vincenta. Bolo by dobré, keby sa jednotlivé vetvy vincenínskej rodiny spojili a dohodli sa na spoločnej doprave z jednotlivých oblastí.

Program púte môže byť ešte mierne upravený podľa momentálnej situácie a tiež podľa počasia.

Za Subkomisiu pre slávenie jubilea sv. Vincenta:
P. Bajlová a M. Boledovičová

z akých združení a hnutí sme a aká je naša činnosť. Myslím si, že väčšinu z nich p. kardinál poznal, ale aj tak bolo veľmi príjemné, keď sa zaujímal o naše problémy a starosti. Potom zhodnotil aj politickú situáciu na Slovensku a vyzval nás, aby sme dokázali žiť našu vieru, pretože od nás závisí veľmi veľa. My sme tí, ktorí budujeme našu spoločnosť a jej hodnoty.

V posledný deň našej púte sme mali ísť na omšu do San Sabiny - kostola, kde popolec mal dávať kardinál Tomko pápežovi Benediktovi XVI. No nedostali sme lístky, lebo kostol je malý a nezmestilo sa tam veľa ľudí. Namiesto toho sme sa však dostali na audienciu k pápežovi do auly, ktorá mala asi 6 000 miest.

Jednotlivé skupiny pútnikov čítali kňazi v ich reči, každý sa zdvihol, zamával, prípadne zakričal pozdrav, alebo zaspieval pieseň. Čakali sme na poľského kňaza, že nás prečíta, mali sme nacvičený pozdrav a veľmi sme sa tešili. No poľský kňaz prečítal iba poľských veriacich, tak sme boli smutní, že naše nacvičené pozdravy nevyužijeme. Potom čítal pozdrav v poľštine Benedikt XVI. Aké bolo naše prekvapenie, keď v zápätí prečítal pozdrav v slovenčine pre pútnikov zo Slovenska a pridal pôstne želanie. Všetci sme vyskočili a začali sme mávať. Tak nám dobrý Boh dal viac, ako sme dúfali.

Okrem týchto krásnych stretnutí sme si prezreli veľa krásnych a zaujímavých kostolov, boli sme v Pápežskom Slovenskom kolégiu sv. Cyrila a Metoda, v bazilike sv. Petra, v Lateránskej bazilike, videli sme Španielske schody a hodili mincu do fontány di Trévi, "aby sme sa tam ešte raz mohli vrátiť".

Zaujímavé bolo, že v Ríme asi nie je kostol, ktorý by neobsahoval nejaké pozostatky svätých, alebo artefakty zo Svätej zeme. Tiež boli kostoly nádhorne vyzdobené, po umeleckej stránke špička. No, čo mňa zaujalo viac ako toto všetko, bola atmosféra a Božia prítomnosť, ktorú tam bolo cítiť...

Keď sa človek viac započúval do svojho srdca, tak zistil, že nad všetku krásu, zhotovenú ľudskou rukou, je krásu, ktorá je Božia a nedá sa nijako vtesnať do kameňa, mramoru či zlata. Najviac som to pocítila v bazilike sv. Petra, že ten, kto všetkému dáva krásu, je Boh sám.

Tak Bohu ďakujem, že si ma tam pozval a dal mi zažiť toľko nádherných duchovných zážitkov.

Petra Bajlová

ÚVAHA O LÁSKE

*Je málo dobrodincov, ktorí nehovoria ako diabol:
„Ak padneš a budeš sa mi klaňať...“*

Chudobní – ktorých treba milovať (tretia časť)

Existujú aj „skutky lásky“ bez lásky. Hovorí sa, že človek môže rozdeliť chudobným milióny bez toho, aby mal čo len za mak lásky a môže vykonať veľa dobrého bez toho, aby bol i sám čo len trocha dobrým. Túto pravdu naznačil už Aischylos (zakladateľ antickej tragédie) v staroveku, keď hovoril o „láske bez lásky“.

Mnoho ľudských slabostí sa prirodieva ligotavým anjelským rúchom lásky ako slúšivou maskou! Medzi prvými je zbabelosť. **Zbabelosť je najväčším rozdávačom almužny.** Zbabelosť sa obáva ľudských rečí, hnevu, odsúdenia tých najvyšších, a preto koná, i keď s ťažkým srdcom, nejaké to dobro

a prikrýva svoje poburujúce lakomstvo vypožičaným plášťom lásky.

Človek môže byť zbabelý i sám pred sebou. Žiť v skvelom bohatstve, zatiaľ čo iní umierajú v chudobe, chodiť v šuštiacom hodvábe, zatiaľ čo iní môžu sotva zakryť svoju nahotu, hodať pri preplnenom stole, zatiaľ čo tisícim sa odráža v očiach hlad... Tento veľký kričiaci protiklad občas prebúdza z hlbokého spánku to naše lepšie „ja“, aby sa zopakovalo staré napomenutie: „**Milovať budeš blížneho svojho ako seba samého!**“ Bohatý hýriviec sa nevzchopí preto, aby skutočne zachovával tento príkaz, ale zo strachu pred svojim sužujúcim lepším

„ja“ hodí niekoľko halierov žobrákovi alebo pošle malú sumu kresťanskému spolku, čo obdarúva deti - **zbabelosť** v anjelskom rúchu lásky!

Sebeckto, šplhúnstvo, ctibažnosť, ziskuchtivosť a márnomyseľnosť si tiež rady vypožičiavajú tento šat. Nejednen nosí plášť lásky iba preto, že králi a prezidenti pripínajú naňho s obľubou svoje vyznamenania. Krásny biely plášť lásky je šatom, v ktorom si ľudia človeka najľahšie všimnú, najmä ľudia z médií. A tak je i pre obchodníkov odevom, ktorý ich výhodne šatí a nahradzuje im inú reklamu. A keď je minulosť niektorého človeka poškrvnená a robí mu spoločenské ťažkosti, vezme si plášť lásky, ktorým svoje hriechy prikryje.

Aj pýcha a panovačnosť s obľubou používajú toto rúcho, veď ono dodáva človeku vznešenosť, priam božský pocit. Temný satan pýchy sa kedysi skryl do tohto jasného rúcha vtedy, keď chcel darovať chudobnému Ježišovi všetky svoje kráľovstvá. Ktorýsi jemný znalec ľudí k tomu dodáva: „Je málo dobrodincov, ktorí nehovoria ako diabol: „Ak padneš a budeš sa mi klaňať...“, aby sa zohýbali a plazili ako pred záchrancami v biede. Nijakým spôsobom nemožno toto ľahšie dosiahnuť než v anjelskom odevu lásky!

Pokračovanie
v budúcom čísle.
Námet Ján Štefanec, SVD
Voľne spracované. A. K.

Pôstna aktivita na pomoc chudobným !

Členovia konferencie sv. Anežky sa rozhodli urobiť pôstnu aktivitu, ktorá trvá od Popolcovej stredy do Veľkonočnej nedele.

Aktivita spája pôstne prvky zriekania sa so skutkami kresťanskej lásky. Každý je vítaný zapojiť sa svojou malou obetou, ktorou prispejeme na pomoc chudobným.

Jeden zo spôsobov, ako môžeme pomôcť, je napr. zrieknuť sa obeda jeden deň v týždni, prípadne inej veci a takto ušetrené peniaze či stravné lístky zozbierať a poskytnúť na podporu spoločného cieľa.

Výťažok z tohtoročnej pôstnej aktivity členovia venujú na podporu Sociálneho centra – Útulku Kopec – Šurany.

Ak sa chcete zapojiť do tejto aktivity, prosím spojte sa vo vašej konferencii a výťažok z vašej zbierky môžete po dohode zaslať na účet, alebo osobne odovzdať.

S prípadnými otázkami sa obráťte na Mareka (Konferencia sv. Anežky 0918066161).

Členovia kf sv. Anežky
prajú požehnaný pôst.

Dátum vydania ďalšieho čísla: **15. máj 2010** - uzávierka pre textové a obrazové príspevky: **20. apríl 2010**

OZANAM Noviny Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Vydavateľ: Národná rada Spolu sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Šéfredaktor: Mgr. Ing. František Zajíček

Redakcia: Magdaléna Boledovičová, Mgr. Petra Bajlová, Miroslav Popik,
Doc. RNDr. Erika Otrubová, PhD., Mgr. Ing. Libuša Miháliková, Alžbeta Kopřivová,
Doc. Ing. Felix Virsik, PhD.

Adresa: Ul. sv. Michala 43, 934 01 Levice

Reg. č.: EV 3554/09

Kontakt: 0908 794 374, 0905 188 352

Tlač: Effeta stredisko sv. Františka Saleského, Nitra

E-mail: casopis.ozanam@gmail.com

Peňažný ústav: VÚB Banka

Účet č.: 84932162 / 0200

Internet: www.vincent.sk, www.ssvpglobal.org